

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **L. B.**,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Chuchútem, LL.M.,
se sídlem náměstí Junkových 1, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2018, č. j. 071038/2018/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2018, č. j. 071038/2018/KUSK, a rozhodnutí Městského úřadu S. ze dne 9. 4. 2018, č. j. MUSLANY/15229/2018/SO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Michala Chuchúta, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu S. (dále jen „správní orgán I. stupně“ či „povinný subjekt“) ze dne 9. 4. 2018, č. j. MUSLANY/15229/2018/SO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla částečně odmítnuta žádost žalobce o informace ze dne 2. 3. 2018 podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalobce současně navrhl, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil povinnému subjektu povinnost poskytnout žalobci požadované informace.
2. Žalobce předně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný stejně jako povinný subjekt pouze uvedl, že požadované informace jsou osobními údaji vyloučenými z poskytování podle zákona o svobodném přístupu k informacím, aniž svůj závěr jakkoli odůvodnil, přestože žalobce v odvolání namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí a argumentoval, že požadované informace nejsou osobními údaji. Žalobce argumentuje, proč požadované informace nepovažuje za osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), a proč by mu měly být požadované informace poskytnuty i v případě, že by je povinný subjekt jako osobní údaje vyhodnotil. Žalobce má za to, že požadované informace mu mohly být poskytnuty i proto, že jde o informace dle § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, tj. informace o veřejně činné osobě, jejichž poskytnutí je v souladu s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále žalobce upozorňuje na to, že jde o informace o subjektech, které lze považovat za příjemce veřejných prostředků, čímž byla naplněna podmínka § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím. Uvádí, že v případě, kdy žalovaný a povinný subjekt dospěli k závěru, že požadované informace jsou osobními údaji, nijak nezjišťovali u dotčených osob, zda s poskytnutím osobních údajů souhlasí, což je podle žalobce v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10. Dále žalobce poukázal na test proporcionality s tím, že poskytnutí požadovaných informací odpovídá účelu zákona a umožňuje dosáhnout legitimního cíle, tj. získání informací pro provedení vědeckého výzkumu, jehož se žalobce účastní a pro nějž sbírá data prostřednictvím předmětné žádosti. Závěrem žalobce odmítl tvrzení správních orgánů, že informace o voličských průkazech nelze poskytnout, jelikož jimi povinný subjekt nedisponuje. Uvedl, že pro poskytnutí požadovaných informací o voličských průkazech je potřeba pouze porovnat datum na doručence s datem voleb a případně opsat údaje o nedoručení zásilky z doručenky. Taková činnost není nijak intelektuálně náročná a nepředstavuje tedy vytváření nové informace.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, ve kterém se Ústavní soud zabýval podmínkami odmítnutí poskytnutí informací dle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále žalovaný poukázal na čl. 9 odst. 1 nařízení Parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu

těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), dále jen „GDPR“, podle kterého se zakazuje zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filozofickém přesvědčení nebo členství v odborech, a zpracování genetických a biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby a údajů o zdravotním stavu či o sexuálním životě nebo sexuální orientaci fyzické osoby. Uvedl, že Evropský soud pro lidská práva z čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nedovodil oprávnění jednotlivce žádat informaci pro svou individuální potřebu, nýbrž pouze za účelem naplnění určitého veřejného zájmu, přičemž není povinností povinného subjektu v případě neprokázání veřejného zájmu informace poskytnout. K uplatněným žalobním námitkám žalovaný sdělil, že žalobce v odvolání proti částečnému odmítnutí informace netvrdil ani neprokázal, že informace samotná se týká veřejného zájmu a že se žalobce nachází v roli tzv. společenského hlídačského psa. Zároveň žalovaný uvedl, že provádění sběru dat pro nepojmenovaný výzkum fyzické osoby není ve veřejném zájmu, je pouze v zájmu výzkumníků, fyzických osob, možná univerzity, kteří ale neplní roli hlídačského psa demokracie. Podle žalovaného žalobce neprokázal, že by sdělení pohlaví a politické orientace bylo přínosné pro diskusi o věcech veřejného zájmu. Podle názoru žalovaného jsou osobní údaje o pohlaví a politických názorech, jakožto údaje soukromé fyzické osoby, vyloučeny ze zpracování. Žalobcova tvrzení podle žalovaného neobstála v testu proporcionality, a soukromý zájem žalobce tak nepřevážil nad veřejným zájmem na ochraně osobních údajů.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti: Dne 2. 3. 2018 obdržel povinný subjekt žádost o informace, ve které žalobce požadoval poskytnutí informací vztahujících se k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaným ve dnech 20. 10. a 21. 10. 2017. Konkrétně žalobce žádal poskytnout informace o:

- 1) věku, pohlaví a nominující politické straně předsedy okrskové volební komise a dále informaci o tom, zda byl totožný předseda okrskové volební komise u voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 25. 10. a 26. 10. 2013,
- 2) věku, pohlaví a nominující politické straně ostatních členů okrskové volební komise s výjimkou zapisovatele,
- 3) věku, pohlaví a délce trvání pracovního poměru zapisovatele a dále informaci o tom, zda vykonával funkci zapisovatele poprvé,
- 4) běžném účelu budovy, ve které byla volební místnost umístěna (např. hospoda, škola, úřad, domov důchodců),

a to zvláště pro okrsky č. 9, 10, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 21 a 22.

Dále žalobce žádal o sdělení počtu vydaných voličských průkazů pro volby do Poslanecké sněmovny i pro volby prezidenta republiky konané v roce 2018 a počtu včas nedoručených voličských průkazů, včetně uvedení důvodu opožděného doručení.

5. Povinný subjekt poskytl žalobci pouze informaci o účelu budov, ve kterých byly volební místnosti umístěny, a o počtu vydaných voličských průkazů. Ve zbývajících částech žádosti žalobce

o poskytnutí informací prvostupňovým rozhodnutím odmítl. Odmítnutí poskytnutí informací požadovaných pod body 1 až 3 žádosti odůvodnil tím, že by jejich poskytnutím došlo k porušení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a zákona o ochraně osobních údajů, neboť jde o osobní údaje, jež by mohly vést k identifikaci konkrétní osoby. Odmítnutí žádosti o informace o počtu včas nedoručených voličských průkazů, včetně uvedení důvodu opožděného doručení, odůvodnil odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím a na rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 195/2015-25, podle něhož nelze požadovat zpracování informací, které přesahuje prosté vyhledávání nebo jednoduchou kompilaci.

6. V odvolání žalobce namítl nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, neboť povinný subjekt se nezabýval naplněním zákonných znaků pojmu osobní údaj. Poukázal na to, že neexistuje žádná veřejně přístupná databáze členů okrskových komisí, dle které by bylo možné statistické údaje přiřadit ke konkrétní osobě. Požadované informace proto nejsou dle žalobce osobními údaji. Žalobce považoval prvostupňové rozhodnutí za nepřezkoumatelné rovněž ve vztahu k voličským průkazům, neboť povinný subjekt nevysvětlil vztah citovaného ustanovení ke konkrétním existujícím informacím v působnosti povinného subjektu.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že informace o věku, pohlaví a nominaci politickou stranou jsou informace, na které se vztahuje omezení plynoucí z § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Neexistence veřejně dostupné databáze členů okrskových komisí není dle žalovaného důvodem pro poskytnutí citlivých údajů, jelikož žalobce může mít informace o volební komisi z jiných zdrojů, např. od voličů ve volebním okrsku. K neposkytnutí informací o nedoručených voličských průkazech uvedl, že žalobce požaduje vytvoření nové informace, kterou povinný subjekt není povinen podle žádného právního předpisu mít zpracovanou. Informace sice u každého žadatele o vydání voličského průkazu existuje, ale každou žádost o vydání voličského průkazu je třeba považovat za individuální správní akt a jako takový v současné době nepodléhá povinnosti statistického údaje typu doručeno včas, nedoručeno včas, důvod nedoručení včas. Vyhodnocení všech žádostí o vydání voličského průkazu i s ohledem na počet řešených žádostí (celkem 383 voličských průkazů v obou typech voleb) by zcela jednoznačně bylo vytvářením nové informace, na kterou se zákon o svobodném přístupu k informacím ve smyslu svého § 2 odst. 2 nevztahuje.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny požadované formální náležitosti.
9. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s tím souhlasil a žalovaný se na výzvu soudu nevyjádřil, a má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení žalobních bodů

10. Žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Tvrdí, že rozhodnutí žalovaného stejně jako prvostupňové rozhodnutí obsahuje citace právních předpisů, nikoli závěry, ke kterým povinný subjekt dospěl, a neobsahuje ani žádné úvahy povinného subjektu, třebaže by měly představovat hlavní prvek odůvodnění. Napadené rozhodnutí je rovněž nepřezkoumatelné z důvodu nevypořádání odvolací námitky, že se požadované informace nevztahují k určitelnému subjektu.
11. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů jde zejména tehdy, pokud z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo jak se vypořádal s připomínkami a námitkami účastníků řízení. Z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považoval námitky účastníka řízení za liché, mylné, anebo vyvrácené. Nevypořádal-li se správní orgán s námitkami, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, a ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
12. Nutno předeslat, že odvolání žalobce bylo velmi stručné. Žalobce uvedl, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje úvahy ohledně naplnění zákonných znaků osobního údaje. Dále pouze namítal, že na základě poskytnutých informací by nebylo možné identifikovat konkrétní osoby, neboť neexistuje veřejně dostupná databáze členů volebních komisí. Žalovaný k těmto námitkám uvedl, že neexistence veřejně dostupné databáze členů okrskových volebních komisí není důvodem pro poskytnutí citlivých údajů, neboť žadatel může mít informace o volební komisi z jiných zdrojů, např. od voličů v daném volebním okrsku. Žalovaný uzavřel, že nemá pochyb, že věk, pohlaví a politická nominace jsou osobními údaji, na které se vztahuje ochrana podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, stejně jako podle zákona o ochraně osobních údajů. Jakkoli je toto odůvodnění stručné, nemá soud za to, že by žalovaný na odvolací námitky žalobce nereagoval. Odvolání ostatně bylo také poměrně úsporné, a proto by nebylo přiléhavé požadovat po žalovaném detailní rozbor problematiky střetu práva na poskytování informací a práva na ochranu osobních údajů. Žalovanému lze nicméně vytknout, že se v situaci, kdy dospěl k závěru, že požadované informace jsou osobními údaji, nezabýval otázkou, zda nepřichází do úvahy jejich zpřístupnění bez souhlasu subjektu údajů na základě § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů (k výkladu tohoto ustanovení viz rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2014, č. j. 1 As 78/2014-41, body 27 a 28). Tato právní norma v sobě zahrnuje příkaz k provedení testu proporcionality, neboť je třeba určit, zda právem chráněný zájem žalobce na poskytnutí požadované informace převažuje nad právem na soukromí subjektu údajů. Tento test proporcionality žalovaný neprovedl. Zrušit napadené rozhodnutí pro tento dílčí nedostatek odůvodnění není však dle soudu na místě, neboť soud se neztotožňuje (viz dále) se závěrem žalovaného o tom, že požadované informace jsou osobními údaji.
13. Právo na informace je nutné omezit mimo jiné tam, kde by poskytnutí požadované informace zasáhlo do práva na soukromí ve smyslu čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), respektive ochrany osobních údajů ve smyslu čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv EU. Ze smyslu čl. 10 Listiny a čl. 8 Úmluvy plyne, že chráněným údajem je jenom údaj, který se vztahuje ke konkrétní identifikovatelné osobě. Tomu odpovídá právní úprava v zákoně o ochraně osobních údajů, který transponoval směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním

osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „směrnice 95/46/ES“), účinnou do 24. 5. 2018 (čl. 94 GDPR). Zásadně je proto zakázáno poskytnutí takových údajů, které vedou samostatně či ve svém souhrnu k identifikaci této osoby, ať již okamžité nebo na základě legálních a relativně nenáročných kroků adresáta informace [srov. bod 26 odůvodnění a čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES]. Údaj je osobním údajem, má-li vypovídací hodnotu o osobě, respektive osobnosti subjektu údajů, je-li osoba na základě souhrnu poskytovaných údajů určitelná [§ 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů].

14. Otázkou tedy je, zda požadované údaje jsou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, které je možné poskytnout třetí osobě (zpracovat ve formě zveřejnění) jen za podmínek § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Jde o posouzení, zda je na základě požadovaných údajů třetí osoba jednoznačně a nezaměnitelně určitelná, tedy zda lze zjistit její identitu (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 198/2018-37, bod 20). Dohledatelnost konkrétní osoby na základě poskytnutých údajů se posuzuje vzhledem ke všem prostředkům, které mohou být rozumně použity jakoukoliv osobou (v daném případě žalobcem) pro identifikaci daných osob. O osobní údaj nejde, pokud s přihlédnutím ke všem prostředkům, které mohou být rozumně použity, možnost určení osoby neexistuje nebo je zanedbatelná (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 6. 2013, č. j. 5 As 1/2011-156, a ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 As 113/2012-133).
15. Žalobce požadoval mj. informaci o věku, pohlaví a nominující politické straně předsedy a členů okrskových volebních komisí, o tom, zda předsedové vykonávali tuto funkci již ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných v roce 2013, o věku, pohlaví a délce trvání pracovního poměru zapisovatelů a informaci o tom, zda takovou činnost vykonávali poprvé. Poskytnutí informací o věku, pohlaví a nominující politické straně uvedených osob, a dále informací o tom, zda byl totožný předseda okrskové volební komise u voleb konaných v roce 2013 a zda zapisovatel vykonával tuto funkci poprvé, bylo odmítnuto. Žalovaný ani povinný subjekt ovšem nepojmenovali žádné indicie, z nichž by plynulo, že zveřejněním požadovaných informací dojde k identifikaci konkrétních osob (takovou indicií by byla například skutečnost, že žalobce již některými informacemi o členech okrskové komise disponuje, či má k území města specifické vazby). Takové indicie neplynou ani z obsahu správního spisu a žalovaný je nesdělil ani ve vyjádření k žalobě. Obava žalovaného, že žalobce, o němž není známo, že by měl k městu jakýkoli bližší vztah, má možnost zjistit informace o volební komisi z jiných zdrojů, např. od voličů v daném okrsku, není opřena o žádný rozumný argument. Nelze proto mít za to, že v souvislostech dané věci (při poskytnutí informace o věku, pohlaví, nominujícím politickém subjektu či opakování výkonu funkce předsedy) existuje reálná možnost určení konkrétní osoby.
16. Soud rovněž uvádí, že není přiléhavý odkaz na čl. 9 GDPR obsažený ve vyjádření žalovaného k žalobě, neboť ten se v situaci, kdy jsou zpracovávány (poskytovány) anonymní údaje, vůbec nepoužije. Nadto nelze zaměňovat požadované kategorie informací, tj. informaci o politickém subjektu, který člena komise nominoval, a informaci o pohlaví jednotlivých členů s kategoriemi chráněnými citovaným ustanovením GDPR, kterými jsou politické názory a sexuální orientace fyzické osoby. Nominace člena okrskové volební komise politickou stranou nebo hnutím totiž není podmiňována příslušností k této politické straně nebo hnutí ani proklamací podpory takovéto strany nebo hnutí. Stejně tak pohlaví nevypovídá nic o sexuální orientaci dané osoby.

17. Dále soud konstatuje, že jakkoli důvod žádosti nepatří mezi její povinné náležitosti (§ 14 zákona o svobodném přístupu k informacím), v dané věci by jeho uvedení již v žádosti (ne až v žalobě) bylo ku prospěchu celé věci. Nejprve by na základě této informace bylo zřejmé, že žadatel nemá k požadovaným informacím žádné bezprostřední osobní vazby a že je k podání žádosti motivován zpracováváním odborného výzkumu. Vedle toho pak v případech, kdy se právo na informace dostane do konfliktu s jiným základním právem (zpravidla s právem na ochranu osobních údajů), stává se subjektivní zájem žadatele na poskytnutí informace jedním z určujících hledisek pro upřednostnění jednoho z konkurujících si práv (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 48 A 74/2016-30).
18. Pokud jde o informace o nedoručených voličských průkazech, správní orgány založily svá rozhodnutí na tom, že žádost směřuje k vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Tato argumentace však neobstojí. Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Účelem tohoto ustanovení je určitá míra ochrany povinného subjektu před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srovnej rozsudky NSS ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010 – 86, nebo ze dne 20. 4. 2012, č. j. 4 As 37/2011-93). Vytváření nové informace může spočívat ve vyhotovení zcela nového údaje; v takovém případě jde nepochybně o činnost nad rámec povinností povinného subjektu (typicky zpracování právní analýzy k určitému problému, který se může týkat působnosti povinného subjektu). Vytvořením nové informace však může být i kvalifikovaný způsob zpracování informací, které již povinný subjekt má (např. požadavek na zpracování komparace různých dat, s nimiž povinný subjekt při své činnosti nakládá). Zde je třeba rozlišit, do jaké míry se ještě jedná o zpracování odpovědi na žádost, tj. o vyhledání (shromáždění) požadovaných informací a jejich uzpůsobení pro poskytnutí žadateli, a kdy již půjde o vytvoření nové informace. Rozlišení obou kategorií přitom nemůže spočívat v pracnosti či době, která je potřebná pro přípravu odpovědi na žádost, neboť tyto faktory zákon o svobodném přístupu k informacím zohledňuje institutem úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, případně možností prodloužit lhůtu pro poskytnutí informace (viz rozsudky NSS ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67, ze dne 5. 8. 2016, č. j. 4 As 96/2016-36, a ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 As 251/2016-75).
19. V projednávané věci je zřejmé, že se nejedná o vytvoření zcela nového údaje, neboť potřebnými informacemi povinný subjekt disponuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že žádostí o voličský průkaz v obou volbách, k nimž se žádost vztahovala, bylo celkem 383. K poskytnutí informací žalobci je dle žalovaného třeba vyhodnotit každou žádost o vydání voličského průkazu jednotlivě. Tato činnost však zjevně spočívá ve vyhledání jednotlivých žádostí, zjištění, zda byl voličský průkaz doručen, a pokud nikoliv, přepis údaje (typicky z vrácené doručky), proč tomu tak nebylo. Tato činnost, jakkoliv jistě časově náročná, však v žádném případě nepřekračuje rámec prostého sběru dat. O činnost, kterou by bylo možno ve světle shora citované judikatury již označit za kvalifikované zpracování (tedy takovou, která vyžaduje nezanedbatelnou míru intelektuálního úsilí), se zjevně nejedná. Žalobci je tak nutno přisvědčit v tom, že případná administrativní náročnost zpracování požadované informace měla být řešena cestou úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nebo prodloužením lhůty pro její poskytnutí,

o vytvoření nové informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se však nejedná.

20. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou. Proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil soud rovněž prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), a jsou tedy povinny poskytnout žalobci informace pod body 1-3 jeho žádosti. Pokud jde o informace o nedoručených voličských průkazech, i ty je povinný subjekt povinen žalobci poskytnout. Může nicméně zvážit, zda bude za zpracování této informace žádat úhradu ve smyslu § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud se tak rozhodne, bude pochopitelně svůj postup povinen odpovídajícím způsobem odůvodnit.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci zčásti úspěšný, soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové částce 3000 Kč, kterou tvoří zaplacený soudní poplatek za podání žaloby. Tuto částku je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
22. Ve vztahu k dalším nákladům řízení spočívajícím v odměně advokáta nicméně zdejší soud především poukazuje na to, že je mu z vlastní úřední činnosti známo, že žalobce podal ke zdejšímu soudu v červnu roku 2018 větší množství žalob směřujících proti Krajskému úřadu Středočeského kraje nebo proti obcím ve Středočeském kraji, jimiž se za obdobných (byť ne zcela shodných skutkových okolností) domáhá buď ochrany proti nečinnosti obcí při vyřizování jeho podobných žádostí o poskytnutí informací, anebo zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje o odvolání proti rozhodnutím, kterými jednotlivé obce jako prvostupňové správní orgány rozhodly o jeho žádostech o poskytnutí informací (např. řízení vedená pod sp. zn. 43 A 72/2018, 43 A 74/2018, 43 A 76/2018, 54 A 70/2018, 54 A 71/2018, 54 A 72/2018, 55 A 73/2018, 55 A 74/2018 a 55 A 75/2018). Jedná se typově o podobné žaloby, přičemž některé z nich žalobce podal samostatně, tedy bez zastoupení advokátem, který do řízení vstoupil až v jeho průběhu. Soud samozřejmě nijak nezpochybňuje právo žalobce zvolit si pro dané řízení zástupce. Pokud ovšem žalobce, který je studentem P. f. U. K., za těchto okolností v nyní projednávané věci zastoupení advokátem využil, přičemž daná věc se nikterak významně neodlišuje od jiných jeho (předchozích) žalob, má soud za to, že za situace, kdy žalobci náhrada nákladů spočívající v zastoupení advokátem ve věci žaloby proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje již byla jednou přiznána (srov. rozsudek zdejšího soudu č. j. 55 A 75/2018-23), jsou tu důvody zvláštního zřetele hodné, pro které nelze žalobci přiznat náhradu nákladů odpovídající odměně zvoleného advokáta. S obdobnými úvahami soudu o možnosti uplatnění § 60 odst. 7 s. ř. s. byl ostatně žalobce již obeznámen z usnesení zdejšího soudu ze dne 26. 7. 2018, č. j. 54 A 72/2018-32, či z usnesení ze dne 31. 7. 2018, č. j. 55 A 76/2018-31. Uložit žalovanému povinnost zaplatit žalobcem požadovanou částku na náhradě nákladů řízení v plné výši se ve shora popsaném kontextu jeví jako nepřiměřené.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu